



REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVO

GŽ. br.5412/2017

APELACIONI SUD KOSOVA, u veću sudija: Nenad Lazić, predsednik veća, Kujtim Pasuli i Nora Bllaca Dula, članovi veća, u pravnoj stvari tužilje H. R. iz P., protiv tužene Pošta i Telekomunikacije Kosova, sa sedištem u Prištini, koju po punomoćju zastupa ovlašćeni zastupnik H. I., po predmetu spora – radi naknade razlike plate, odlučujući po žalbi ovlašćenog zastupnika tužene protiv Presude Osnovnog Suda u Prištini P.br.2579/16 od 11.10.2017. godine, u sednici veća od 11.01.2021. godine, doneo je

PRESUDU

- I. **DELIMIČNO SE USVAJA** kao osnovana žalba ovlašćenog zastupnika tužene, te se Presuda Osnovnog Suda u Prištini P.br.2579/16 od 11.10.2017. godine u delu dispozitiva koji se odnosi na poništaj rešenja tužene broj 01-1040-631/12 od 07.03.2012. godine **PREINAČUJE**, a tužbeni zahtev u ovom delu **ODBACUJE**, jer je reč o presuđenoj stvari.
- II. U preostalom delu se žalba ovlašćenog zastupnika tužene **ODBIJA** kao neosnovana, a Presuda Osnovnog Suda u Prištini P.br.2579/16 od 11.10.2017. godine **SE POTVRĐUJE**.

Obrazloženje:

Ožalbenom presudom, u stavu I dispozitiva, usvojen je kao osnovan tužbeni zahtev tužilje Hata Rexhepi iz Prištine, te je poništeno rešenje tužene Pošta i Telekomunikacije Kosova broj 01-1040-631/12 od 07.03.2012. godine, te je obavezana tužena da tužilji plati razliku u plati, razliku bonusa i penzijskog trusta između koeficijenta 7 i 6, za svaki mesec počevši od 01.02.2012. godine, pa do 02.09.2015. godine, i to neto razlika plate iznosi 3843,48 Evra, sa kamatom od 907,75 Evra, odnosno od 01.02.2012. godine ukupna razlika u plati zajedno sa kamatom iznosi 4751,23 Evra, osim ovog iznosa tužena u obavezi da na ime penzijskog trusta plati tužilji naknadu za neplaćeni iznos za penziju od strane poslodavca u iznosu od 211,85 Evra, kao i naknadu za neplaćeni doprinos za penziju od strane radnika u iznosu od 211,85 Evra, kao i troškove postupka koji iznose 180 Evra, a sve to u roku od 7 dana od prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku uložio ovlašćeni zastupnik tužene zbog bitnih povreda odredbi ZPP-a, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog

pogrešne primene materijalnog prava, i zbog odluke o troškovima, sa predlogom da se pobijana presuda preinači i tužba odbaci kao neblagovremena, odnosno tužbeni zahtev odbije kao neosnovan, ili pak da ista bude ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Apelacioni Sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 194 Zakona o Parničnom Postupku (ZPP), te je nakon proučavanja spisa predmeta našao:

Žalba je delimično osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilja tužbom od 11.05.2012. godine pokrenula parnični postupak protiv tužene, po predmetu spora radi poništaja rešenja, i naknade razlike u plati. Tužena je u odgovoru na tužbu od 08.09.2014. godine osporila tužbeni zahtev u celosti, te je prvostepeni sud potom, sproveo postupak, izveo dokaze, te nakon toga, dana 18.12.2014. godine doneo presudu P.br.1182/12, i istom usvojio tužbeni zahtev u celosti, poništio rešenje tužene broj 01-1040-631/12 od 07.03.2012. godine, te obavezao tuženu da tužilji isplati razliku u plati zbog promene koeficijenta sa 7 na 6 i to za svaki mesec počevši od 01.02.2012. godine pa nadalje, shodno ugovoru kojim je tužilja zasnovala radni odnos kod tužene, sa zakonskom kamatom od 4% do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema presude. Stavom II dispozitiva iste presude odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove postupka. Na ovu je presudu tužena uložila žalbu, a Apelacioni je sud odlučujući po istoj, dana 27.10.2016. godine, doneo Presudu Gž.br.3448/15, kojom je pobijanu presudu u delu u kome se poništava rešenje tužene potvrdio, a u delu u kome se tuženoj nalaže isplata tužene razlike u plati ukinuo i vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje. Tužena je nakon toga podnela Reviziju Vrhovnom sudu Kosova pobijajući istom Presudu Apelacionog suda Gž.br.3448/15 od 27.10.2016. godine u delu u kome se potvrđuje presuda Osnovnog suda u Prištini P.br.1182/12 od 18.12.2014. godine. Vrhovni sud Kosova je odlučujući po podnetoj Reviziji doneo Presudu Rev.br.446/16 od 07.03.2017. godine, istom odbio reviziju tužene, a potvrdio presudu Apelacionog suda Gž.br.3448/15 od 27.10.2016. godine. Prvostepeni je sud potom, radi odlučivanja o delu tužbenog zahteva za koji je presudom Apelacionog suda Gž.br.3448/15 naloženo ponovno suđenje, održao raspravu, odredio veštačenje od strane veštaka finansijske struke. Veštak je po obavljenom veštačenju dostavio prvostepenom sudu svoj nalaz i mišljenje, te saslušan na ročištu od 11.10.2017. godine. Tužilac je, potom, na istom ročištu precizirao tužbeni zahtev. Nakon toga je prvostepeni sud izveo i druge dokaze i doneo ožalbenu presudu kojom je odlučio na način kako je napred navedeno.

Ispitujući pobijanu presudu Apelacioni je sud našao da ista nije zahvaćena bitnim povredama odredbi ZPP-a na koje je žalbeni sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a žalbom se neosnovano ukazuje na bitnu povredu iz člana 182 stav 2 tačka n), jer je pobijana presuda u dovoljnoj meri jasna i razumljiva, dispozitiv iste je u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama datim u obrazloženju, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima.

Činjenično stanje, onako kako je napred navedeno, je pravilno i u dovoljnoj meri utvrđeno od strane prvostepenog suda, te su žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje neosnovani. Pri tome, mora se imati u vidu da je odluka o poništaju rešenja broj 01-1040-631/12 od 07.03.2012. godine doneta presudom P.br.1182/12 od 18.12.2014. godine, te da je ista u ovom delu, u delu kojim se odlučuje o zakonitosti predmetnog rešenja tužene, potvrđena od strane Apelacionog suda, i tako postala pravosnažna. Prvostepeni se sud, dakle, u sprovedenom postupku bavio samo naknadom razlike u plati koja je nastala donošenjem nezakonitog rešenja od strane tužene. Iz navedenog razloga je pobijana presuda u ovom delu preinačena i deo tužbenog

zahteva koji se odnosi na poništaj rešenja tužene 01-1040-631/12 od 07.03.2012. godine odbačen kao nedozvoljen u smislu člana 182 stav 2 tačka i) ZPP-a. Predmetna razlika u zaradi je utvrđena na osnovu nalaza veštaka finansijske struke, u koji nalaz nema razloga da sumnja ni Apelacioni sud, već nalazi da je veštačenje urađeno stručno i profesionalno, u skladu sa pravilima nauke i veštinama struke, a po najboljem znanju i umeću angažovanog veštaka. Sem toga, tužena je na raspolaganju imala i mogućnost da predloži novo veštačenje ili zatraži super veštačenje, a to nije učinila. Pri tako utvrđenom činjeničnom stanju prvostepeni je sud pravilnom primenom člana 55 Zakona o Radu, te člana 245 ZOO našao da je tužbeni zahtev osnovan, te je isti usvojio, pa su stoga žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava neosnovani.

Na osnovu napred navedenog Apelacioni sud je našao da je žalba tužene delimično osnovana, te je istu na osnovu člana 195 stav 1 tačke d) i e) ZPP-a delimično usvojio, a prvostepenu presudu u jednom delu preinačio, a u preostalom potvrdio, i odlučio kao u izreci.

APELACIONI SUD KOSOVA

GŽ.br. 5412/2017 od 11.01.2021. godine

PRESEDNİK VEĆA, SUDIJA

Nenad Lazić
